

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1

לפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים

1. ח.ל.
2. ח.ל. XXXX בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אהרון נבון

נגד

משיבים

ה.ל.
ע"י ב"כ עו"ד רוני שחר ואח'

2

החלטה

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופט א.שני, בע"ר 16-08-50896), מיום 3.11.16, במסגרתו נדחה ערעור המבקשות על החלטת כב' רשמת ההוצאה לפועל לורן אקוקה מיום 7.8.16 בה חייבה אותן בחוב הפסוק של החייב בתיק ההוצל"פ, מכוח הוראת סעיף 48 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן: "חוק ההוצאה לפועל").

העובדות הצריכות לעניין

המשיבה פתחה תיק הוצל"פ לגביית חוב מזונות אותו חב לה בן זוגה לשעבר ואב ילדיה (להלן: "החייב").

המבקשת 1 היא אמו של החייב ובעלת המניות והמנהלת של המבקשת 2, שהיא חברה פרטית. החייב היה אחד מהבעלים של עסק – חנות למכירת צעצועים, הממוקמת בקניון (להלן: "העסק").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1 העסק פועל עד היום כשהחנות בה ממוקם מושכרת על ידי חברת מבני תעשיה בע"מ לפי
2 הסכם שכירות מיום 22.4.13 עליו חתם החייב עוד בתקופת היותו אחד מבעלי העסק.
3
4 על פי הסכם מיום 20.10.14 רכשה המבקשת 2 מהחייב את העסק על תכולתו, חובותיו
5 וזכויותיו. לפי הסכם הרכישה נקבע כי החל מיום 1.11.14 החזקה והתכולה בחנות תימסר
6 למבקשת 2.
7
8 כשנה מאוחר יותר, ביום 24.11.15, התייצבה המבקשת 1, בהתאם לזימון חקירת צד ג'
9 שקיבלה לפי סעיף 46 לחוק ההוצל"פ, לחקירה בטענה כי התעלמה מצו עיקול שהומצא
10 לידיה. בדיון טענה המבקשת 1 כי לא הייתה הבעלים או אורגן של העסק במועד בו הומצא
11 צו העיקול צד ג' לעסק (ביום 17.10.14) וביקשה להמציא אסמכתאות להוכחת טענתה. בסיום
12 חקירתה הורה רשם ההוצאה לפועל על הטלת צווי עיקול על המבקשת 1 ועל המבקשת 2
13 וקבע מועד לחקירת המבקשת 1 לאחר שזו תמציא את המסמכים שהתבקשו.
14
15 לאחר שהמבקשת 1 המציאה שורה של מסמכים, התקיים ביום 16.12.15 דיון לפני רשם
16 ההוצאה לפועל במהלכו נחקרה המבקשת 1. בתום הדיון קבע כב' הרשם כי חקירת המבקשת
17 1 מוצתה וכי המשיבה רשאית להגיש בקשה מתאימה, ככל שתמצא לנכון.
18
19 ביום 20.1.16 הגישה המשיבה ללשכת ההוצאה לפועל בקשה לחייב את המבקשות 1-2
20 כצדדים שלישיים, בחוב הפסוק של החייב על פי הוראות סעיף 48 לחוק ההוצאה לפועל.
21 במסגרת הבקשה, נטען, בין השאר, כי לפי המסמכים אותם הציגה המבקשת 1 חוזה
22 השכירות והניהול של החנות בה מתנהל העסק אל מול הבעלים, חברת מבני תעשייה, עודנו
23 על שמו של החייב. בנסיבות אלו נטען כי העסק הקיים בחנות עודנו שייך לחייב וכי "לכל
24 הפחות מעידה עובדה זו כי לחייב קיימים חובות בגין דמי שכירות ודמי ניהול לחברת מבני
25 תעשיה, וצדדים ג' 1 ו-ג' 2 (המבקשת 1 והמבקשת 2 בהתאמה שיש') העדיפו לשלם חובותיו
26 האמורים על פי חוזה השכירות והניהול שהחייב חתום עליו, על פני העברת אותם כספים
27 על פי צווי העיקול שניתנו להם ללשכת ההוצאה לפועל. מדובר בתשלומים בהיקף של
28 17,800 שקלים חדשים המשולמים עבור החייב על ידי צד ג' 2 מדי חודש בחודש. לפיכך,
29 מתבקש לחייב את צדדי ג' 1 ו-ג' 2 בהיקף כולל של 17,800 שקלים חדשים בגין כל חודש
30 החלק מחודש נובמבר 2015 ועד למועד שבו יפסיקו צדדי ג' האמורים לכסות את חובותיו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1 של החייב לחברת מבני תעשיה, וזאת על חשבון החוב הפסוק נשוא התיק דנא" (ס' 28-29
2 לבקשה. צורפה כנספח 11 לבר"ע).

3
4 ביום 15.2.16 הגישו המבקשות את תגובתן (המאוחדת) לבקשת המשיבה.

5
6 ביום 27.6.16 התקיים דיון בבקשת המשיבה והצדדים סיכמו את טענותיהם.

7
8 ביום 7.8.16 ניתנה החלטת רשמת ההוצאה לפועל בבקשה. בהחלטה קבעה כב' הרשמת כי
9 התשלום שהמבקשות 1-2 משלמות עבור השימוש בנכס, בסך חודשי של 17,800 ₪, הוא בגדר
10 תשלום חוב של החייב, משחווה השכירות עבור החנות נותר על שמו של החייב שהוא אשר
11 התחייב בו כלפי הבעלים (חב' מבני תעשייה). משהמשיכו המבקשות 1-2 לשלם את דמי
12 השכירות לאחר שהומצא להן צו העיקול (ביום 24.11.15), אזי "שילמו חוב שלא כדין ביוזמן
13 שיש עליו צו עיקול בידי צד ג'" כמאמר סעיף 48 לחוק ההוצאה לפועל (ס' 18-19 להחלטה).
14 עוד נקבע ע"י הרשמת כי על המבקשות היה לפעול כאמור בצו העיקול ולהעביר את הכספים
15 של החייב לידי תיק ההוצאה לפועל ולא לשאת בדמי השכירות החודשיים, וכי לא נמצא
16 "הצדק סביר" למעשיהן.

17
18 בנסיבות אלו הורתה כב' הרשמת כדלקמן:

19 "בשים לב כי לא הוצגו אישורי תשלום מעבר ליום 30.11.15, אני מורה לצד ג' 1' צד ג' 2'
20 להמציא בתוך 20 ימים אסמכתאות בדבר תשלום דמי השכירות אשר שולמו עבור הסכום
21 השכירות שעל שמו של החייב לתקופה שמיום 1.12.15 ואילך. לאחר שיוצגו האסמכתאות,
22 אדרש להוראות משלימות. בהיעדר אסמכתאות מתאימות שיוגשו במועד, תהא רשאת
23 הזוכה להגיש תחשיב המשערך את דמי השכירות ששולמו לידי "חברת מבני תעשייה
24 בע"מ" (ס' 23 להחלטה).

25
26 על החלטת כב' הרשמת, לפיהן חבות המבקשות בחוב הפסוק, וזאת החל מחודש דצמבר 2015
27 (בסמוך לאחר קבלת צו העיקול), באותם סכומים ששולמו לבעלת הנכס (חברת מבני תעשייה)
28 בגין דמי השכירות, הגישו המבקשות את ערעורן לפני ביהמ"ש קמא.

29
30 המבקשות טענות כי שגתה כב' הרשמת הן בקביעתה כי תשלום דמי השכירות כמוהו כתשלום
31 חוב של החייב (פרק ג' 1' להודעת הערעור); הן בקביעתה כי תשלום דמי השכירות מהווה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1 תשלום חוב ללא "הצדק סביר" (פרק ג'2 להודעת הערעור) והן משהשיתה את החוב הפסוק
2 על המבקשת 1 ולא רק על המבקשת 2, למרות שרק האחרונה נשאה בתשלום דמי השכירות
3 (פרק ג'3 להודעת הערעור).

4
5 לאחר שלפני בית המשפט קמא הוגשו עיקרי טיעון מטעם המשיבה ובתום דיון שקיים
6 ביהמ"ש קמא בערעור, ניתן ביום 3.11.16, במעמד הצדדים, פסק-דין הדוחה את הערעור.
7

8 על פסק הדין מלינות המבקשות במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי. המבקשות חוזרות על אותן
9 הטענות שנטענו לפני ביהמ"ש קמא ונדחו על ידו. לטענתן, המקרה דן מצדיק מתן רשות ערעור
10 משמדובר "בנושא משפטי עקרוני בעל חשיבות ציבורית למתדיינים בלשכות הוצאה לפועל
11 ובביהמ"ש לענייני משפחה ובצורך בהכרעה ובקביעה מהן הסמכויות של רשמי הוצאה לפועל לבצע
12 הרמת מסך לחברה פרטית והעברת חיובים כספיים וחובות בין גופים משפטיים שונים לרבות בין
13 חייבים לצדדים שלישיים ובין חברה לבעליה וזאת לכאורה תוך חריגה מסמכות ובהליך מקוצר וחפוז
14 תוך פגיעה קשה בזכויותיהם של צדדים שלישיים".

דיון והכרעה

15
16
17
18
19 לפנינו בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה, בו
20 נדונו טענות המבקשות בערעור על החלטת רשמת הוצל"פ. במצב דברים זה, תחול אמת-
21 מידה מחמירה יותר למתן רשות ערעור. אמת מידה זו דורשת, ככלל, שהעניין יעורר שאלה
22 משפטית בעלת חשיבות החורגת מעניינם של הצדדים הישירים למחלוקת, שנפל בהחלטת
23 הערכאות דלמטה פגם דיוני היורד לשורש העניין, או שייגרם למבקש עיוות דין אם לא תינתן
24 רשות ערעור (ראו דברי בית המשפט המחוזי ברע"א (מחוזי חי') 18089-07/11 הבונים א.ח.
25 אחים חמוד בע"מ נ' מועצה מקומית כפר מנדא (פורסם בנבו, 4.9.2011) וברע"א (מחוזי
26 ת"א) 46733-07/11 שטרית נ' בנק דיסקונט פס"י (פורסם בנבו, 26.2.2012) אשר החיל את
27 הלכת ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)
28 על בקשת רשות לערער מעין אלה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1
2 בעניינינו, לא מצאתי כי נפל פגם דיוני היורד לשורש העניין או כי קיימת חשיבות החורגת
3 מן העניין שיש לצדדים הישירים בהכרעה שבמחלוקת אותן מעלות המבקשות בטענותיהן
4 אשר נדונו ונדחו על-ידי כב' הרשמת ובבית המשפט קמא. כמו כן לא מצאתי כי במקרה דנן
5 שיקולי הגינות מצדיקים מתן רשות ערעור.
6
7
8 השאלות העיקריות המתעוררות במקרה דנן, האם תשלום דמי השכירות של החנות בה
9 מתנהל העסק, לאחר שהעסק עבר לבעלות המבקשת 2 ולמרות שחווה השכירות היה ונותר
10 מול החייב בלבד, עולים כדי תשלום חוב של החייב; והאם היה למבקשות "הצדק סביר"
11 לעשות כן - הן כולן שאלות עובדתיות הקשורות לנסיבות המקרה הספציפי.
12
13 סעיף 48 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 דן באחריותו של צד ג' לעיקול שהוטל על נכסי
14 החייב, והוא קובע כדלהלן:
15
16 "48. (א) צד שלישי אשר ללא הצדק סביר לא עשה כאמור בסעיף 47, או הוציא מידו נכס
17 או שילם חוב שלא כדין בידעו שיש עליו צו עיקול בידי צד שלישי, רשאי רשם ההוצאה
18 לפועל לחייבו בתשלום החוב הפסוק במידה שלא שילמו החייב, ובלבד שחייב זה לא יעלה
19 על שווי הנכס הנדון או על סכום החוב הנדון".
20
21 בעניינינו, אין חולק כי גם לאחר המועד בו הוטלו עיקולים על המבקשות שתיהן (בדיון
22 שהתקיים ביום 24.11.15) המשיכה המבקשת 2 לשאת בתשלום דמי השכירות לחנות בה
23 מתנהל העסק אותו רכשה מהחייב, לפי הסכם שכירות עליו חתום החייב, כשוכר, אל מול
24 הבעלים המשכיר (חברת מבני תעשייה בע"מ). מדובר בהסכם שכירות מיום 22.4.13 (צורף
25 כנספח ב' לבר"ע) לתקופה שמיום 1.6.13 ועד ליום 31.12.2017 (כולל תקופת האופציה)
26 שמטעמים שלא הובהרו עד תום, לא הוחלפה בו זהות השוכר, כך שהחייב נותר כשוכר (ומכאן
27 גם כחייב בחובות כלפי המשכיר), גם לאחר שמכר את זכויותיו בעסק למבקשת 2 (בחודש
28 אוקטובר 2014). בנסיבות אלו מצאה כב' הרשמת כי המבקשות לא הקפידו הקפדה יתירה
29 לפעול על פי הוראות צו העיקול, לשם מניעת חשיפתן לחיוב אישי, עת המשיכו לשאת
30 בתשלום דמי השכירות החודשיים לאחר שהומצא להן צו העיקול. כב' הרשמת אף ציינה
31 בהקשר זה כי ככל שהייתה קיימת אצל המבקשות אי בהירות מסוימת ביחס לפעולה לפי צו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1 העיקול, היה ראוי שהמבקשות יפנו בבקשה למתן הוראות בעניין (ס' 20 להחלטה) ובעמדה
2 זו צידד גם ביהמ"ש קמא כשציין עת דחה את הערעור כי "המערעות לא יכלו להניח בבחינת
3 טוען פוסק גם יחד, כי מותר להן להותיר את החיוב על שם החייב, להזרים מאות אלפי
4 שקלים בשמו של החייב, ואף לסבור כי כך מותר להן לעשות בלא הצדק שבדין" (ס' 36
5 לפסה"ד). כבי רשמת ההוצאה לפועל התרשמה מחקירתה של המבקשת 1 ועדותה (ס' 18
6 להחלטה) ושאר הראיות שהונחו לפתחה לעניין זה. הלכה היא כי בית-משפט שלערעור אינו
7 מתערב בממצאים עובדתיים וממצאי מהימנות שקבעה הערכאה הדיונית, זאת במיוחד
8 כאשר מדובר בבקשת רשות ערעור (ראו ע"פ 9147/01 בשן נ' מדינת ישראל (פ"ד נ"ח (5)
9 297(2004)); מ' קרמניצר, "קריטריונים לקביעת ממצאים עובדתיים והתערבות ערכאת
10 ערעור בממצאים המתייחסים למהימנות של עדים" הפרקליט לה (תשמ"ג-תשמ"ד) 407).
11 מכאן מסקנתי כי טענות המבקשות לעניין סיווג תשלום דמי השכירות (כחוב של החייב או
12 כחוב שלהן, למרות שהסכם השכירות היה ונותר אל מול החייב) ובשאלה האם היה הצדק
13 סביר לפעולתן, אינן מצדיקות מתן רשות ערעור בגלגול שלישי.
14
15
16 שאלה אחרת, לה מנסות המבקשות להקנות נופך עקרוני, היא שאלת סמכות כבי רשמת
17 ההוצאה לפועל לבצע "הרמת מסך" משקבעה כי המבקשת 1 חייבת גם היא בחוב הפסוק,
18 הגם שבשום מקום בהחלטתה לא נאמר שהמבקשת 1 בעצמה רכשה את העסק או שהמבקשת
19 1 בעצמה שילמה את דמי השכירות (להבדיל מהמבקשת 2). ביהמ"ש קמא בפסק דינו דחה
20 טענה זו של המבקשות בקביעה כללית למדי לפיה "סבור אני, שגם במשקפיים של הרמת
21 המסך, לא רק שהאם והחברה חד המה, אלא שכל הכבדה על גביית חובו של החייב תהא
22 לרצון להם". (ס' 34 לפסה"ד). מצאתי כי קביעתו זו של ביהמ"ש קמא אינה מנומקת דיה
23 ולכן התלבטתי האם עסקינן בשאלה שמצדיקה מתן רשות ערעור בגלגול שלישי. בסופו של
24 יום החלטתי שגם שאלה זו, במקרה דנן, אינה מצדיקה מתן רשות ערעור. אבהיר להלן
25 מסקנתי זו.
26
27 ראשית, לשאלה העקרונית האם לראש ההוצאה לפועל הסמכות להורות על רמת מסך ההתאגדות
28 בדיון בבקשה לפי סעיף 48 לחוק ההוצאה לפועל, יש להשיב בחיוב. על פי סעיף 48(ב) לחוק
29 ההוצאה לפועל, סמכותו של ראש ההוצאה לפועל בדונו בבקשה על פי סעיף זה היא כסמכות
30 בית משפט. נימוק זה הובא בעבר בפסיקה כנימוק המקנה לראש ההוצאה לפועל את הסמכות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1 האמורה (ראו והשוו ע"א (ת"א) 1310/99 יעקב אורי בע"מ נ' אקורד מפיקים עמירם וחנוך
2 אלפיים (1990) בע"מ, מיום 10.1.00, פורסם בנבו).
3
4 שנית, בענייננו, ספק אם במסגרת החלטת כב' רשמת הוצאה לפועל ביקשה האחרונה לראות
5 זהות מוחלטת בין המבקשת 1 למבקשת 2 לצורך תשלום החוב, הגם שכל הכספים שולמו
6 למשכירה ישירות ע"י המבקשת 2 בלבד שהיא גורף משפטי נפרד ועצמאי, כטענת ב"כ
7 המבקשות בבר"ע. ואבהיר. אמנם, במסגרת ההחלטה נושא הבר"ע הורתה כב' הרשמת כי
8 "יש לקבל את בקשת הזוכה לחייב את צד ג' בחוב הפסוק לפי סעיף 48 לחוק ההוצאה לפועל
9 באופן חלקי בגובה דמי השכירות החדשיים בהם נשאה צד ג' 2 החל מיום 1.12.15 ואילך"
10 (ס' 48 להחלטה) אך כב' הרשמת לא ציינה לאיזה צד ג' כיוונה בתחילת קביעתה זו (לצד ג'
11 1 או לצד ג' 2 או שתיהן יחדיו) ולא מן הנמנע כי הדבר נבע מהטעם הפשוט עליו עמדה כב'
12 הרשמת בהמשך ולפיו "לא הוצגו אישורי תשלום מעבר ליום 30.11.15" (ס' 23 להחלטה)
13 ובהתאם חתמה החלטתה והורתה: "אני מורה לצד ג' 1 צד ג' 2 להמציא בתוך 20 ימים
14 אסמכתאות בדבר תשלום דמי השכירות אשר שולמו עבור הסכם השכירות שעל שמו של
15 החייב לתקופה שמיום 1.12.15 ואילך. לאחר שיוצגו האסמכתאות, אדרש להוראות
16 משלימות. " (ס' 23 להחלטה). רוצה לומר – לא מן הנמנע כי כב' הרשמת לא התיימרה
17 בשלב זה של מתן החלטתה "להרים את מסך ההתאגדות" לחייב את המבקשת 1 בחוב בו
18 נשאה המבקשת 2 בתשלום דמי השכירות, משנתונים לעניין זהות הגורם ששילם את דמי
19 השכירות (המבקשת 1 או המבקשת 2) לתקופה שמיום 1.12.15, כלל לא היו בידיה.
20
21 שלישית, גם בהנחה שכב' הרשמת בחרה לעשות כן, והגם שלא ניתנה כל הנמקה בעניין זה בהחלטה,
22 סבורני כי נסיבות המקרה דנן אינן מצדיקות מתן רשות ערעור בסוגיה, נוכח יריעת המחלוקת שנפרשה
23 לפניה. ואבהיר: עיון בבקשת המשיבה לחיוב המבקשות כצדדים שלישיים (צורפה כנספח 11 לבר"ע)
24 מעלה כי המשיבה במפורש עירבה בין המבקשת 1 למבקשת 2 עת עתרה "לחייב קיימים חובות בגין
25 דמי שכירות ודמי ניהול לחברת מבני תעשייה וצדדי ג' העדיפו לשלם חובותין האמורים על פי חוזה
26 השכירות והניהול שהחייב חתום עליו, על פני העברת אותם כספים על פי צווי העיקול שניתנו להם
27 ללשכת הוצאה לפועל. מדובר בתשלומים בהיקף של 17,800 שקלים חדשים המשולמים עבור
28 החייב על ידי צד ג' 2 מדי חודש בחודש. לפיכך, מתבקש לחייב את צדדי ג' 1 ו-ג' 2 בהיקף כולל של
29 17,800 שקלים חדשים בגין כל חודש החלק מחודש נובמבר 2015 ועד למועד שבו יפסיקו צדדי ג'
30 האמורים לכסות את חובותיו של החייב.... (ס' 28-29 לבקשה. הדגשות שלי שיש'). המבקשות הגישו
31 לכב' רשמת הוצאה לפועל תגובה אחת מאוחדת אותה הכתירו כ"תגובת צד ג' לבקשה לחיוב צד ג'"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1 (צורפה כנספח 12 לברי"ע). עיון באותה תגובה מעלה כי המבקשות (שיוצגו אז ע"י בא כוח אחר) לא
2 טענו, גם לא ברמז, כי אין להיעתר לעתירת המשיבה המבקשת למעשה "להרים את מסך ההתאגדות"
3 ביניהן וכי אין לייחס לחובת המבקשת 1 תשלום בגין חוב ששולם ע"י המבקשת 2. זאת ועוד, במסגרת
4 חקירותיה בלשכת ההוצאה לפועל התייחסה המבקשת 1 להמחאות שקיבל המשכיר כהמחאות
5 שהתקבלו ממנה ולא מהחברה המבקשת 2 (ר' בעמ' 2 שורה חמישית מהסוף לשיבת יום 16.12.15).
6 בא כוחה דאז, בסיכומיו בעל-פה לפני כב' הרשמת, לא רק שלא ביקש להבחין בין המבקשת 1 למבקשת
7 2 אלא התייחס ל"גברת" (ולא לחברה) כמי שתפסה את החזקה בחנות; כמי שרכשה את המיטלטלין
8 של החנות וכמי ששילמה את הסכומים לפי הסכם הרכישה (ר' בעמ' 4 לפרוט' אותה ישיבה) ולא טען
9 כי המשיבה עותרת ל"הרמת מסך התאגדות" וכי הדבר אינו כדין ואינו בסמכות כב' הרשמת. טענות
10 אלו הועלו לראשונה לפני בית המשפט קמא במסגרת הערעור שהונח לפניו. אין אפוא כל "פגם דיוני
11 היורד לשורש העניין" בהחלטת כב' הרשמת שלא נדרשה לפלוגתא זו שעה שזו כלל לא הועלתה בפניה,
12 ואין הצדקה כי בית משפט זה יידרש לפלוגתא זו, כסוגיה עקרונית, כשהערכאה הדיונית כלל לא
13 התבקשה להכריע בה נוכח עמדת המבקשות לפנייה.

סוף דבר

14
15
16 לאור כל האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית.
17 לבקשת רשות הערעור לא התבקשה תשובה אך לבקשה לעיכוב ביצוע, שנדחתה, התבקשה והתקבלה
18 תגובה מטעם המשיבה. עם זה, משמצאתי כי לפחות בנושא אחד פס"ד של ביהמ"ש קמא לא נומק
19 כדבעי והתלבטתי אם לתת רשות ערעור בעניין – אני מחליט שלא לעשות צו להוצאות.
20 העירבון, על פירותיו, יושב למבקשות באמצעות בא כוחן.
21 מתיר פרסום החלטה במתכונת בה נחתמה – בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.
22
23

24 ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ז, 08 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

25
26 שאול שוחט, שופט

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 16-11-37009 ח.ל. ואח' נ' ה.ל.

1

הלתיים סגורה